

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 11. april 2024
(OR. en)**

**2022/0906 (COD)
LEX 2315**

**PE-CONS 85/2/23
REV 2**

**JUR 761
COUR 30
INST 515
CODEC 2526**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING OM ÆNDRING AF PROTOKOL
NR. 3 VEDRØRENDE STATUTTEN FOR DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU, Euratom) 2024/...

af 11. april 2024

om ændring af protokol nr. 3 vedrørende statuttten for Den Europæiske Unions Domstol

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 256, stk. 3, og artikel 281, stk. 2,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106a, stk. 1,

under henvisning til begæring fra Domstolen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Kommissionen¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ Udtalelse af 14.3.2023 (COM(2023)0135).

² Europa-Parlamentets holdning af 27.2.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.3.2024.

- (1) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2015/2422³ forelagde Domstolen den 14. december 2017 Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om mulige ændringer af kompetencefordelingen for præjudicielle afgørelser i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Domstolen fandt i denne rapport, at der ikke på det pågældende tidspunkt var behov for at foreslå ændringer for så vidt angår behandlingen af anmodninger om præjudiciel afgørelse indgivet i henhold til artikel 267 i TEUF. Den understregede dog i den samme rapport, at muligheden for på et senere tidspunkt at overføre den præjudicielle kompetence til Retten på visse særlige områder ikke kunne udelukkes, hvis antallet og kompleksiteten af de anmodninger om præjudiciel afgørelse, der indgives til Domstolen, udvikler sig på en sådan måde, at det vil være påkrævet af hensyn til en forsvarlig retspleje. En sådan overførsel svarer i øvrigt til ønsket hos Nicetraktatens ophavspersoner, der ønskede at styrke effektiviteten af Unionens domstolssystem ved at fastsætte en mulighed for at involvere Retten i behandlingen af sådanne anmodninger.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2015/2422 af 16. december 2015 om ændring af protokol nr. 3 vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol (EUT L 341 af 24.12.2015, s. 14).

- (2) I henhold til Domstolens statistikker er såvel antallet af verserende præjudicielle sager som den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for disse stigende. Da anmodninger om præjudiciel afgørelse skal behandles hurtigt for at gøre det muligt for nationale domstole at garantere adgangen til effektive retsmidler, bør der tages hånd om den nuværende situation. Denne situation hænger ikke kun sammen med det store antal anmodninger om præjudiciel afgørelse, der hvert år indgives til Domstolen, men også med den store kompleksitet og den særlige følsomhed, som er knyttet til et stigende antal spørgsmål, der indbringes for Domstolen. For at gøre det muligt for Domstolen at fortsætte med at varetage sin opgave med at beskytte og styrke EU-rettens enhed og sammenhæng og for at sikre, at Domstolens afgørelser er af højeste kvalitet, er det af hensyn til en ordnet retspleje nødvendigt at gøre brug af den mulighed, der er fastsat i artikel 256, stk. 3, første afsnit, i TEUF, og at overføre kompetence til Retten til at afgøre præjudicielle spørgsmål, som forelægges den i medfør af artikel 267 i TEUF, inden for særlige områder fastlagt i statuten for Den Europæiske Unions Domstol ("statutten").

- (3) Overførslen til Retten af en del af den præjudicielle kompetence bør gøre det muligt for Domstolen at afsætte mere tid og flere ressourcer til behandlingen af de mest komplekse og følsomme anmodninger om præjudiciel afgørelse og i denne forbindelse uddybe dialogen med de nationale retsinstanser bl.a. gennem en øget anvendelse af den mekanisme, der er fastsat i artikel 101 i Domstolens procesreglement, som gør det muligt for Domstolen at anmode den forelæggende ret om uddybende oplysninger inden for en frist, som Domstolen fastsætter, ud over de indlæg eller skriftlige udtalelser, der er indgivet af de berørte, som er omfattet af statuttens artikel 23.
- (4) I denne sammenhæng, og da Domstolen i stigende grad i forbindelse med præjudicielle sager skal tage stilling til spørgsmål af forfatningsmæssig karakter, eller som er relaterede til menneskerettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"), bør gennemsigtigheden og åbenheden i den retslige proces styrkes. Med henblik herpå, og uden at det berører Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001⁴, bør statutten ændres for at fastsætte, at indlæg eller skriftlige udtalelser, der indgives af en berørt, som er omfattet af statuttens artikel 23, skal offentliggøres på EU-Domstolens websted inden for en rimelig frist efter sagens afslutning, medmindre den pågældende person gør indsigelse mod offentliggørelsen af vedkommendes egne skriftlige indlæg, i hvilket tilfælde det på dette websted vil blive nævnt, at en sådan indsigelse er blevet fremsat. En sådan offentliggørelse vil øge ansvarligheden og skabe tillid til Unionen og EU-retten.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

- (5) Efter reformen af Unionens retlige ramme som følge af forordning (EU, Euratom) 2015/2422 er Retten nu i stand til at håndtere den øgede arbejdsbyrde, som vil følge af overførslen af den præjudicielle kompetence til Retten på visse særlige områder. Da Rettens arbejdsbyrde imidlertid er tæt forbundet med udviklingen af Unionens aktiviteter, vil det være nødvendigt at sikre sig, at den fortsat kan udøve sin prøvelsesret for så vidt angår EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer fuldt ud.
- (6) Af hensyn til retssikkerheden er det afgørende, at de områder, inden for hvilke Retten tildes en præjudiciel kompetence, er klart afgrænsede og i tilstrækkelig grad kan adskilles fra andre områder. Endvidere er det ligeledes vigtigt, at disse områder er dem, der har givet anledning til en betydelig retspraksis ved Domstolen, som kan være vejledende for Retten i forbindelse med udøvelsen af dennes præjudicielle kompetence.
- (7) De særlige områder bør desuden fastlægges under hensyntagen til behovet for at fritage Domstolen for at behandle et antal præjudicielle sager, der er tilstrækkeligt stort til at have en reel effekt på dens arbejdsbyrde.

- (8) Det er på grundlag af disse kriterier, at de særlige områder, inden for hvilke Retten tildeles en præjudiciel kompetence, bør fastlægges. I betragtning af EU-rettens kontinuerlige udvikling bør denne fastlæggelse ske på grundlag af den konventionelle måde at henvise til disse særlige områder på. For at sikre, at denne fastlæggelse fortsat kan ske i fremtiden, og med den nødvendige retssikkerhed, på trods af udviklingen i EU-retten på disse særlige områder, er det vigtigt at tage hensyn til de spørgsmål, der typisk er omfattet af disse særlige områder på tidspunktet for vedtagelsen af denne forordning.
- (9) Det fælles merværdiafgiftssystem, punktafgifter, toldkodeksen og tarifieringen af varer i den kombinerede nomenklatur opfylder kriterierne for at kunne anses for særlige områder som omhandlet i artikel 256, stk. 3, første afsnit, i TEUF. Disse områder omfatter på tidspunktet for vedtagelsen af denne forordning spørgsmål såsom bestemmelsen af afgiftsgrundlaget for vurdering af merværdiafgiften eller betingelserne for fritagelse for denne afgift; fortolkningen af den generelle ordning for punktafgifter og rammen for afgifter på alkohol, alkoholholdige drikkevarer, tobak, energiprodukter og elektricitet; de elementer, som danner grundlag for anvendelsen af import- eller eksportafgifter i forbindelse med varehandel, såsom den fælles toldtarif og varers oprindelse og toldværdi; import- og eksportprocedurer, herunder toldskyldens opståen, fastlæggelse og ophør; særlige toldordninger; ordningen vedrørende fritagelse for toldafgifter samt fortolkningen af særlige toldpositioner og kriterierne for tarifieringen af visse varer i den kombinerede nomenklatur, der er fastsat i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87⁵.

⁵ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

- (10) Kompensation og bistand til passagerer ved forsinkelse eller aflysning af transportydelser, eller hvor passagerer nægtes boarding, opfylder kriterierne for at blive betragtet som et særligt område som omhandlet i artikel 256, stk. 3, første afsnit, i TEUF og omfatter spørgsmål, der på tidspunktet for vedtagelsen af denne forordning er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004⁶, (EU) nr. 1177/2010⁷, (EU) nr. 181/2011⁸ og (EU) 2021/782⁹. De samme kriterier er også opfyldt for så vidt angår systemet for handel med kvoter for drivhusgasemissioner, der på tidspunktet for vedtagelsen af nærværende forordning er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF¹⁰ og ved de retsakter, der er vedtaget på grundlag af nævnte direktiv.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 af 24. november 2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 1).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 181/2011 af 16. februar 2011 om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 1).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/782 af 29. april 2021 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 172 af 17.5.2021, s. 1).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

- (11) Henset til det materielle kriterium, der finder anvendelse på fordelingen af den præjudicielle kompetence mellem Domstolen og Retten, er det af hensyn til retssikkerheden og til en hurtig behandling vigtigt, at de forelæggende retter ikke selv afgør spørgsmålet om, hvilken retsinstans der har kompetence til at behandle anmodningen om præjudiciel afgørelse. Alle anmodninger om præjudiciel afgørelse bør derfor indgives til Domstolen, som efter de nærmere regler, der er fastsat i dens procesreglement, bør afgøre, hvorvidt anmodningen udelukkende henhører under et eller flere af de særlige områder, som er fastsat i statuten, og hvorvidt den derfor skal overføres til Retten.
- (12) Domstolen bør fortsat træffe afgørelse om anmodninger om præjudiciel afgørelse, der – selv om de er knyttet til de særlige områder, hvor kompetence til at træffe præjudiciel afgørelse er tildelt Retten ved denne forordning – også vedrører andre områder, idet artikel 256, stk. 3, første afsnit, i TEUF ikke giver mulighed for at overføre en præjudiciel kompetence til Retten inden for andre områder end de særlige områder.

- (13) Retten til en retfærdig og offentlig rettergang inden for en rimelig frist for en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, er en grundlæggende rettighed, der er sikret ved chartrets artikel 47, stk. 2. Det bør derfor tydeligt fremgå af statuten, at Domstolen bevarer sin kompetence i tilfælde, hvor anmodningen om præjudiciel afgørelse rejser selvstændige spørgsmål om fortolkningen af den primære ret, folkeretten, generelle EU-retlige principper eller chartret, under hensyntagen til disses horisontale karakter, selv om den retlige ramme i forbindelse med hovedsagen henhører under et eller flere af de særlige områder, hvor kompetence til at træffe præjudiciel afgørelse er tildelt Retten ved denne forordning.
- (14) Efter en indledende vurdering og efter at have hørt Domstolens vicepræsident og førstegeneraladvokaten bør Domstolens præsident meddele Justitskontoret, om anmodningen om præjudiciel afgørelse skal overføres til Retten eller henvises til det almindelige møde, hvori alle dommerne og generaladvokaterne ved Domstolen deltager, med henblik på yderligere vurdering. Af hensyn til en korrekt og hurtig retspleje bør processen for at vurdere, om anmodningen bør overføres til Retten, gennemføres inden for en frist, der ikke går ud over, hvad der er strengt nødvendigt, idet der tages hensyn til sagens art, varighed og kompleksitet.

- (15) Af hensyn til retssikkerheden og større gennemsigtighed i den retslige procedure bør Domstolen eller Retten i sin præjudicielle afgørelse kort begrunde, hvorfor denne har kompetence til at behandle et spørgsmål, der forelagt med henblik på præjudiciel afgørelse. Desuden bør Domstolen offentliggøre og regelmæssigt ajourføre en liste over eksempler, der illustrerer anvendelsen af statuttens artikel 50b som indsat ved denne ændringsforordning.
- (16) Retten træffer afgørelse om spørgsmål om kompetence eller antagelse til realitetsbehandling, der udtrykkeligt eller implicit rejses i den anmodning om præjudiciel afgørelse, som den har fået forelagt.
- (17) Statuttens artikel 54, stk. 2, fastsætter, at finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, henviser den sagen til Domstolen. Den samme forpligtelse bør gælde i tilfælde, hvor Retten i løbet af behandlingen af en anmodning om præjudiciel afgørelse, der er blevet overført til den, finder, at den ikke opfylder de kriterier, som er fastsat i statuttens artikel 50b, stk. 1, som indsat ved denne ændringsforordning.
- (18) Endvidere kan Retten i henhold til artikel 256, stk. 3, andet afsnit, i TEUF henvise en sag til Domstolen, der henhører under Rettens kompetence, men som kræver en principafgørelse, der kan påvirke EU-rettens ensartede anvendelse eller sammenhæng.

- (19) For at give de nationale retsinstanser og de berørte, som er omfattet af statuttens artikel 23, de samme garantier som dem, Domstolen giver, bør Retten vedtage processuelle bestemmelser svarende til dem, som Domstolen anvender i forbindelse med behandlingen af anmodninger om præjudiciel afgørelse, navnlig med hensyn til udnævnelse af en generaladvokat. Dommerne ved Retten bør af deres midte vælge de medlemmer, der skal udøve hvervet som generaladvokat, for en periode på tre år, som kan forlænges. I den periode, hvor disse medlemmer udøver hvervet som generaladvokat, bør de ikke sidde som dommere i sager, der er omfattet af artikel 267 i TEUF. For at sikre sin uafhængighed bør den generaladvokat, der er udpeget til at behandle en anmodning om præjudiciel afgørelse, tilhøre en anden afdeling end den, som anmodningen er blevet henvist til.
- (20) Henset til den præjudicielle procedures særlige karakteristika sammenlignet med direkte søgsmål, som Retten har kompetence til at træffe afgørelse om, er det hensigtsmæssigt at henvise anmodninger om præjudiciel afgørelse til de afdelinger ved Retten, der er udpeget med henblik herpå.
- (21) For navnlig at bevare sammenhængen i de præjudicielle afgørelser, som Retten træffer, og af hensyn til en forsvarlig retspleje bør der desuden fastsættes bestemmelser om, at Retten kan sættes i en afdeling af en størrelse, som ligger mellem afdelingerne med fem dommere og den store afdeling. I betragtning af det øgede ansvar for Retten, som indføres som følge af denne forordning, bør en medlemsstat eller en EU-institution, der er part i sagen, kunne anmode om, at Retten sættes i en sådan afdeling af mellemstørrelse, når en sag anlægges ved Retten i henhold til artikel 267 i TEUF.

- (22) Ifølge Domstolens statistikker bliver et stort antal appeller iværksat til prøvelse af Rettens afgørelser. For at bevare appelprocedurens effektivitet og give Domstolen mulighed for at koncentrere sig om de appeller, der rejser vigtige retsspørgsmål, bør ordningen med forudgående bevilling af appeller udvides, samtidig med at det sikres, at de krav, som er knyttet til en effektiv domstolsbeskyttelse, overholdes.
- (23) Ordningen med forudgående bevilling af appeller bør udvides til appeller iværksat til prøvelse af en afgørelse fra Retten vedrørende en afgørelse truffet af en uafhængig appelinstans i et EU-organ, -kontor eller -agentur, der den 1. maj 2019 havde en sådan uafhængig appelinstans, men som endnu ikke er omhandlet i statuttens artikel 58a. Sådanne appeller vedrører nemlig sager, der allerede er blevet prøvet to gange, først af en uafhængig appelinstans og derefter af Retten, således at retten til effektiv domstolsbeskyttelse er sikret fuldt ud.
- (24) Ordningen med forudgående bevilling af appeller bør også udvides til at omfatte tvister vedrørende opfyldelse af aftaler, der indeholder en voldgiftsbestemmelse som omhandlet i artikel 272 i TEUF, hvilket som oftest kun kræver, at Retten anvender den nationale ret, hvortil voldgiftsbestemmelsen henviser, på tvistens realitet. Såfremt Retten er forpligtet til at anvende EU-retten på tvistens realitet, bør appeller, der er iværksat til prøvelse af Rettens afgørelser på sådanne tvister, admitteres, når de rejser spørgsmål, der er vigtige med hensyn til EU-rettens ensartede anvendelse, sammenhæng eller udvikling.

- (25) Statuttens artikel 23 giver Europa-Parlamentet, Rådet og Den Europæiske Centralbank ret til at indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen, i tilfælde hvor det er en af disse institutioner, der har vedtaget den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes. I sin retspraksis har Domstolen imidlertid allerede tilladt Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank at deltage i procedurer vedrørende andre anmodninger om præjudiciel afgørelse, hvor disse havde en særlig interesse i de spørgsmål, som den nationale ret har indbragt.
- (26) Statuttens artikel 23 bør derfor ændres, således at det fastsættes, at alle afgørelser, der træffes af en retsinstans i en medlemsstat, som indbringer en sag for Domstolen, skal meddeles Europa-Parlamentet, Rådet og Den Europæiske Centralbank, således at de kan vurdere, om de har en sådan særlig interesse, og beslutte, om de ønsker at udøve deres ret til at indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser. En sådan ændring bør ikke berøre andre institutioners, organers, kontorers eller agenturers ret til at indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser, hvor de har vedtaget den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes.

- (27) Denne forordning indeholder bestemmelser om en væsentlig ændring af Unionens retslige ramme, og derfor bør dens gennemførelse overvåges nøje. Med henblik herpå bør Domstolen inden for en rimelig frist forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om overførslen til Retten af kompetencen til at træffe præjudicielle afgørelser på særlige områder og om udvidelsen af ordningen med forudgående bevilling af appeller. Domstolen skal navnlig tilvejebringe oplysninger, der gør det muligt at vurdere i hvilket omfang de angivne mål er blevet nået, både henset til den hastighed, hvormed sager er blevet behandlet, og til effektiviteten af behandlingen af de mest komplekse eller følsomme appeller og anmodninger om præjudiciel afgørelse.
- (28) Europa-Parlamentet og Domstolen har udviklet en konstruktiv dialog om, hvordan Unionens retssystem fungerer, hvilket har vist sig at være særlig gavnligt i forbindelse med den nuværende reform. Denne dialog, hvortil eksperter kan indbydes, når det er hensigtsmæssigt, bør føres på en struktureret måde hvert år under behørig hensyntagen til de enkelte institutioners rolle og kompetencer med henblik på at drøfte gennemførelsen af reformen af statutten, som indføres ved denne forordning, og overveje yderligere forbedringer.

- (29) Offentlig høring og høring af interessenter er af afgørende betydning for velinformeret beslutningstagning og for forbedring af kvaliteten af lovgivningen. Forud for vedtagelsen af en anmodning eller et forslag om ændring af bestemmelserne i protokol nr. 3 om statutten i henhold til artikel 281 i TEUF, bør Domstolen eller Kommissionen foretage offentlige høringer på en åben og gennemsigtig måde og sikre, at metoden og fristerne for disse offentlige høringer giver mulighed for den bredest mulige deltagelse. Resultaterne af offentlige høringer og høringer af interessenter bør, alt efter hvad der er tale om, straks meddeles Kommissionen eller Domstolen samt Europa-Parlamentet og Rådet og offentliggøres.
- (30) Protokol nr. 3 vedrørende statutten for Den Europæiske Unions Domstol bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Protokol nr. 3 vedrørende statuttten for Den Europæiske Unions Domstol ("statuttten") ændres således:

- 1) Artikel 23 ændres således:
 - a) Stk. 1 og 2 affattes således:

"I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, påhviler det den nationale ret, der beslutter at udsætte en sag og retter henvendelse til Domstolen, at oversende denne beslutning til Domstolen. Domstolens justitssekretær giver herefter meddelelse om beslutningen til sagens parter, medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank samt til den EU-institution eller det EU-organ, -kontor eller -agentur, der har vedtaget den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes.

Parterne, medlemsstaterne, Kommissionen – og i tilfælde, hvor de mener at have en særlig interesse i de spørgsmål, der rejses i anmodningen om præjudiciel afgørelse, Europa-Parlamentet, Rådet og Den Europæiske Centralbank – kan inden to måneder fra denne meddelelse indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen. Hvis det er relevant har den institution eller det organ, kontor eller agentur, der har udstedt den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes, også ret til at indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser."

b) Følgende stykke tilføjes:

"Indlæg eller andre skriftlige udtalelser fra en berørt person i henhold til denne artikel offentliggøres på Den Europæiske Unions Domstols websted inden for en rimelig frist efter sagens afslutning, medmindre den pågældende person gør indsigelse mod offentliggørelsen af vedkommendes egne skriftlige indlæg."

2) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 49a

Retten bistås af en eller flere generaladvokater ved behandlingen af anmodninger om præjudiciel afgørelse, der overføres til den i overensstemmelse med artikel 50b.

Dommerne ved Retten vælger af deres midte i overensstemmelse med Rettens procesreglement de medlemmer, der skal udøve hvervet som generaladvokat. I den periode, hvor disse medlemmer udøver hvervet som generaladvokat, har de ikke sæde som dommere i forbindelse med anmodninger om præjudiciel afgørelse.

For hver anmodning om præjudiciel afgørelse vælges generaladvokaten blandt de dommere, der er valgt til at udøve dette hverv, og som tilhører en anden afdeling end den afdeling, hvortil den pågældende anmodning er henvist.

De dommere, der vælges til at udøve det i stk. 2 omhandlede hverv, vælges for en periode på tre år. De kan genvælges én gang."

3) Artikel 50 ændres således:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"Retten kan også sættes som en stor afdeling, som en afdeling af mellemstørrelse mellem afdelingerne med fem dommere og den store afdeling, eller af en enedommer.

I procesreglementet fastsættes regler om sammensætningen af afdelingerne og om de tilfælde og betingelser, hvor og hvorunder Retten sættes i disse forskellige dommerkollegier."

b) Følgende stykke tilføjes:

"Når en sag er indbragt for Retten i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, sættes Retten som en afdeling af mellemstørrelse, hvis en medlemsstat eller en EU-institution, der er part i sagen, anmoder herom."

4) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 50b

Retten har kompetence til at træffe afgørelse om anmodninger om præjudiciel afgørelse, der er indgivet i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og som udelukkende henhører under et eller flere af følgende særlige områder:

- a) det fælles merværdiafgiftssystem
- b) punktafgifter
- c) toldkodeksen
- d) tarifieringen af varer i den kombinerede nomenklatur
- e) kompensation og bistand til luftpassagerer ved boardingafvisning eller ved forsinkelse eller aflysning af transportydelser
- f) systemet for handel med kvoter for drivhusgasemissioner.

Uanset stk. 1 har Domstolen fortsat kompetence til at behandle anmodninger om præjudiciel afgørelse, der rejser selvstændige spørgsmål vedrørende fortolkningen af den primære ret, folkeretten, generelle EU-retlige principper eller Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Enhver anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde indgives til Domstolen. Når Domstolen så hurtigt som muligt og i overensstemmelse med de nærmere regler, der er fastsat i dens procesreglement, har kontrolleret, at anmodningen om præjudiciel afgørelse udelukkende henhører under et eller flere af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede områder, overfører den denne anmodning til Retten.

De anmodninger om præjudiciel afgørelse, som Retten træffer afgørelse om i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, henvises til de afdelinger, som er udpeget med henblik herpå, i overensstemmelse med de nærmere regler, der er fastsat i dens procesreglement."

5) Artikel 54, stk. 2, affattes således:

"Finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag eller tage stilling til en anmodning om præjudiciel afgørelse, der er omfattet af Domstolens kompetence, henviser den sagen eller anmodningen til Domstolen. Når Domstolen finder, at en sag eller en anmodning om præjudiciel afgørelse henhører under Rettens kompetence, henviser den på samme måde sagen eller anmodningen til Retten, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent."

6) Artikel 58a affattes således:

"Artikel 58a

Behandlingen af en appel, der iværksættes til prøvelse af Rettens afgørelser vedrørende en afgørelse truffet af en uafhængig appelinstans i et af følgende af Unionens organer, kontorer eller agenturer, er betinget af en forudgående bevilling fra Domstolen:

- a) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret
- b) EF-Sortsmyndigheden
- c) Det Europæiske Kemikalieagentur
- d) Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur
- e) Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder
- f) Den Fælles Afviklingsinstans
- g) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed
- h) Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed
- i) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger
- j) Den Europæiske Unions Jernbaneagentur.

Den i stk. 1 omhandlede ordning finder også anvendelse på appelsager, der iværksættes til prøvelse af:

- a) Rettens afgørelser vedrørende en afgørelse truffet af en uafhængig appelinstans, der er nedsat efter den 1. maj 2019, i ethvert andet af Unionens organer, kontorer eller agenturer, og som skal behandle sagen, før den kan indbringes for Retten
- b) Rettens afgørelser vedrørende opfyldelsen af en aftale, der indeholder en voldgiftsbestemmelse som omhandlet i artikel 272 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Appellen admitteres helt eller delvist i overensstemmelse med den i procesreglementet fastsatte fremgangsmåde, når den rejser et vigtigt spørgsmål for EU-rettens ensartede anvendelse, sammenhæng eller udvikling.

Afgørelsen om, hvorvidt appellen kan admitteres eller ej, begrundes og offentliggøres."

- 7) Følgende artikel indsættes i statuttens afsnit V:

"Artikel 62d

Før Domstolen eller Kommissionen, alt efter hvad der er tilfældet, fremsætter en anmodning eller et forslag om ændring af denne statut, iværksættes omfattende høringer."

Artikel 2

1. Anmodninger om præjudiciel afgørelse, der er indgivet i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og som verserer ved Domstolen den første dag i måneden efter datoen for denne forordnings ikrafttræden, behandles af Domstolen.
2. Appeller til prøvelse af Rettens afgørelser vedrørende en afgørelse truffet af en appelinstans i et af Unionens organer, kontorer eller agenturer, der er omhandlet i statuttens artikel 58a, stk. 1, litra e)-j), og appeller til prøvelse af afgørelser, der er omhandlet i statuttens artikel 58a, stk. 2, litra b), og som verserer ved Domstolen på datoen for denne forordnings ikrafttræden, er ikke omfattet af ordningen med forudgående bevilling af appeller.

Artikel 3

1. Senest den ... [et år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] offentliggør og ajourfører Domstolen regelmæssigt en liste af eksempler på anvendelsen af statuttens artikel 50b.

2. Senest den ... [fire år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] forelægger Domstolen en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om gennemførelsen af reformen af statutten, der indføres ved denne forordning.

I denne rapport angiver Domstolen som minimum:

- a) antallet af anmodninger om præjudiciel afgørelse, der er modtaget i henhold til artikel 267 i TEUF
- b) antallet af anmodninger om præjudiciel afgørelse inden for hvert af de særlige områder, der er angivet i statuttens artikel 50b, stk. 1
- c) antallet af anmodninger om præjudiciel afgørelse, som Retten har behandlet, og de særlige områder, der er omhandlet i statuttens artikel 50b, stk. 1, som de vedrører, og i givet fald antallet af sager, som Retten har henvist til Domstolen, samt antallet af afgørelser fra Retten, som blev gjort til genstand for den procedure for fornyet prøvelse, der er fastsat i statuttens artikel 62
- d) antallet og arten af de anmodninger om præjudiciel afgørelse, der ikke er blevet overført til Retten, selv om de retlige rammer for hovedsagen henhører under et eller flere særlige områder, der er omhandlet i statuttens artikel 50b, stk. 1

- e) den gennemsnitlige behandlingstid for anmodninger om præjudicielle afgørelser i henhold til statuttens artikel 50b ved både Domstolen og Retten, for den kontrolprocedure, der er fastsat i statuttens artikel 50b, stk. 3, og for den procedure for fornyet prøvelse, der er fastsat i statuttens artikel 62
- f) antallet og arten af de sager, der har været omfattet af ordningen med forudgående bevilling af appeller
- g) oplysninger, der gør det muligt at vurdere, om de mål, der forfølges med denne forordning, er opnået, både henset til sagsbehandlingstiden og til de kvalitative gevinster, der er blevet konstateret i forbindelse med behandlingen af de mest komplekse eller følsomme appeller og anmodninger om præjudiciel afgørelse, navnlig ved at øge udvekslingen med de forelæggende retter i henhold til artikel 101 i Domstolens procesreglement
- h) oplysninger om anvendelsen af statuttens artikel 23, stk. 5, herunder navnlig om offentliggjorte skriftlige indlæg og rejste indsigelser.

Rapporten ledsages, hvor det er relevant, af en anmodning om en lovgivningsmæssig retsakt om ændring af statutten, navnlig med henblik på at ændre listen over særlige områder, der er fastsat i statuttens artikel 50b, stk. 1.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft den første dag i måneden efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand